



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 145. Et dicit Iudæis: Ecce Rex vester. v. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

voluerant ingredi Prætorium quo puri agnum vesperi manducarent, nam xv. dies Festus erat ut constat ex Levitico. Potest hic locus dirimere multas lites Chronologorum, si rectè expendatur, ego verò Iudæorum hypocritis hic mirari non desino, qui se, occidendo agnum verum, non horrent contaminare, & ad typicum tanto studio præparare, seu Pascevem celebrare.

O Deus concede fidelibus tuis, ut quando ad agnum verum Paschalem, te nimirum in S. Eucharistia sumendum, volunt accedere, bonam & solidam & non hypocriticam faciant Pascevem, præparent se eo modo quo Thomas de Kempis libro 4. de imitatione ostendit. Præparent se uti Paulus Apostolus tuus monstravit. præparent se uti multi fideles faciunt in orationibus multis, ieiunio, elemosyna, culpatum deprecatione, confessione, satisfactione, reconciliatione. Hæc est vera & Catholica Pasceve, & corpore & anima se disponere, omni, qui personæ illi mortaliter possibilibus est, modo.

§. 144. *Hora quasi sexta. v. 14.*

Iam determinavit S. Ioannes diem anni & mensis & Hebdomadis, in qua passus est agnus Dei, nempe diem Paschatis Pascevem quæ sempererat die xiv. mensis primi & Pascevem Sabbati quæ erat semper feria vi. nunc ergo etiam horam determinat qua magnum de Christo & horribile factum est iudicium, quo vitæ author demnatus est ad mortem, Salvator ad interitum, Deus à creaturis suis cruci addictus & Iustitia æterna suspendenda inter latrones est visa. Sed quænam illa Hora sexta? Matutina, an Vespertina? Neutra, sed meridiana hora: quomodo hoc? quia Iudæi solum xii. horas diei habebant. Io. 11. Noctis autem horas 4. seu vigiliis Luc. 12. Marc. 6. & istæ horæ dierum inchoabantur à solis exortu, Matth. 20. & alibi & proinde longis diebus longas horas brevibus breves numerabant, semper tamen sexta in meridiem incidente.

Domine Iesu Christe, fili Dei vivi, qui hora diei sexta pro salute humana ad tribunal Pilati adduci & in iudicio fisti voluisti: Da mihi sæpe tribunal mentis meæ conscendere, & me ipsum de culpis meis conscientia testimonio districtius iudicare. Iudicium quoque tuum in adversis tam patienter subire, ut in iudicio tuo extremo valeam securus astare, Amen.

§. 145. *Et dicit Iudæis: Ecce Rex vester. v. 14.*

Pilatus, ut Iudæos ad commiserationem iterum commoveret, &

de monstraret affectu regni crimen in Iesum non competere, qui per
 teris omnibus modesta animi simplicitate pollebat, dicit: *Ecce Rex* *isra-*
 quasi diceret: quid est magis miserandum isto homine, tantis afflicto tot
 amentis & fide conputo, & unde quaque vulnerato? quis hominem tot
 calamitatibus obrutum crederet in posterum capi posse libidine in alios
 dominandi? Ecce in ludibrium Regis ornatu indutus, corona spinea in ca-
 pite verticem perpungit, non pallio regis, sed vili lacerna, purpuratus vul-
 neribus per totam corpus; ita est in doloribus, ut quisque hominum potius
 eligeret mortem, quam vitam vivere tam acerbam, & si vitam donetis ex-
 iultua, quia ego cum innocentem invenio, ex concussione & tot vulneri-
 bus vivere diu, non potest, quare miseremini eius, qui si peccavit, se Regem
 nominando, satis superque iam punitus est.

Talialoquebatur Pilatus, ego & fidelis qui vis mecum interiri ita cogi-
 gitemus: Ecce per has tamen irrisiones sibi Christus promeruit exaltatio-
 nem super omnes Reges: nobis autem veram promeruit sapientiam, & ve-
 stem immortalitatis: sceptrumque gloriae aeternae gestandum in caelis.

O Pater amantissime, quid est homo, quod sic eum amas, ut tam vene-
 randum, tam bonum, tam dilectum filium pro impio ac damnato pec-
 catore manibus tradideris nocentium? quod propter scelus populi tui tam
 dire eum percussisti? Et quomodo paternum cor tuum admittere potuit, ut
 in gratissimum filium tuum, qui nunquam fecit contra voluntatem tuam,
 peccata & omnia debita plebis tuae imponeres, ut calicem amaritudinis
 & irae, quem nostra peccata conflaverant, totum simul in ipsum effunderes
 ut eum in tanta afflictione relinqueres, ac velut exulem & hostem abjice-
 res. & nos, qui inimici tui & ipsius eramus, in amicos & adoptionis filios
 promoveres! quam absorptum, & erga hominem amore quasi ebrium esse
 cor tuum, ut non attendas quanta patiatur unicus tuus!

S. 146. Illi autem clamabant: Tolle: Tolle, Crucifige eum.

Horresco recogitans solum, non audiens clamorem illum horren-
 dum, quo non humaniter perebant, sed luporum instar rapidissimorum
 ululabant tolle, tolle, non enim dignus est nostro aspectu, & minus ut gra-
 tiam consequatur, aut vivat. Rex noster non est, usurpare vult regnum no-
 strum, nos non agnoscimus modo regem amplius, sed Caesarem, quem ta-
 men odio habemus, sed illius nomen nequitiae nostrae pulchrae praeteximus
 ut devinciamus te Praesidem ad sententiam mortis proclamandam.

Nolga